

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **AutoTechnologi s.r.o.**, IČO: 24768421
sídlem Türkova 2297/22, Praha 4

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č. j. 42000/014298/21/020/TT

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 4. 2021, č. j. 42013/906868/21/113/007/MaE a sp. zn. 113/VPII/NVN/2/2021. Tímto rozhodnutím

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobkyně proti výkazu nedoplatků ze dne 12. 4. 2021, č. j. 42013/702-8013-12.4.2021-470/110 (dále jen „výkaz nedoplatků“), jímž byly podle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), žalobkyni předsány dlužné částky na pojistném na sociální zabezpečení a penále.

2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Výkazem nedoplatků za období od 1. 11. 2019 do 30. 11. 2020 byla žalobkyni vyčíslena pohledávka ve výši 948 969,00 Kč, neboť žalobkyně nesplnila podmínku uvedenou v § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 300/2020 Sb., o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o prominutí pojistného“).
4. Shora označeným výkazem nedoplatků ze dne 12. 4. 2021 předsal správní orgán I. stupně žalobkyni dluh v částce 599.842,- Kč, která sestává z dluhu na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné“) ve výši 548.786,- Kč (jakožto pohledávka vzniknuvší již ke dni 30. 11. 2020) a penále ve výši 51.056,- Kč pro neplacení pojistného od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021 včetně. Celková dlužná částka žalobkyně vůči žalované činila ke dni oznámení výkazu nedoplatků 1.000.025,- Kč, přičemž částka 400.183,- Kč je dle sporovaného výkazu nedoplatků předmětem vymáhání nebo jiného řízení. Výkaz nedoplatků byl žalobkyni oznámen datovou zprávou dne 13. 4. 2021.
5. Proti výkazu nedoplatků brojila žalobkyně námitkami, které správní orgán I. stupně zamítl shora označeným rozhodnutím ze dne 30. 4. 2021.
6. Žalobkyně napadla rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvoláním ze dne 14. 5. 2021. Žalovaná odvolání napadeným rozhodnutím zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyšla z toho, že výkaz nedoplatků je z hlediska formálních a věcných údajů bezchybný, byl vydán v souladu s § 104g odst. 1 a 4 zákona č. 582/1991 Sb., dlužná částka byla vypočtena v souladu s platnými právními předpisy, a o námitkách bylo rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě.

II. Obsah žaloby

7. Žalobkyně v podané žalobě předně namítla, že výkaz nedoplatků neobsahuje úřední razítko a je nesrozumitelný, jelikož výše pohledávky ke dni 30. 11. 2020 a dále pro období od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021 s přihlédnutím k předsání penále pro neplacení pojistného od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021 není uvedena dostatečně určitě. Podle žalobkyně tedy výkaz nedoplatků neumožňuje určit, v jaké výši a k jakému dni byla výše nedoplatku zjištěna ve smyslu § 104g odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 582/1991 Sb. Současně podle žalobkyně neumožňuje takovéto uvedení výše nedoplatku přezkum správnosti zjištění výše penále pro neplacení pojistného.
8. Žalobkyně tvrdí, že důvodem jejího prodlení s úhradou pojistného je nesplnění podmínek prominutí pojistného dle zákona o prominutí pojistného. Žalobkyně nerozporuje, že nesplnila podmínku stanovenou v § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného, tedy že neodvedla pojistné, které jsou povinni platit její zaměstnanci, ve stanovené lhůtě a ve výši uvedené na přehledu podle § 9 zákona č. 582/1991 Sb. Podle žalobkyně je však taková

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

podmínka pro vznik nároku na prominutí pojistného diskriminační a rozporná s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně s čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Podle žalobkyně § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného zvýhodňuje zaměstnavatele, kteří jsou v lepší hospodářské kondici, resp. disponují větším množstvím peněžních prostředků, oproti zaměstnavatelům, kteří jsou na tom po ekonomické stránce hůře a nedisponují potřebnými prostředky pro zaplacení celé výše odváděného pojistného ve stanovené době. Neústavnost spatřuje žalobkyně právě ve zvýhodnění ekonomicky silnějších subjektů. Žalobkyně je přesvědčena, že by podmínka prominutí pojistného měla být vázána až na faktické zaplacení pojistného. Důsledkem současného právního stavu je podle žalobkyně to, že vlastnické právo všech vlastníků nemá stejný zákonný obsah a ochranu. Z důvodu nesouladu § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného s čl. 11 Listiny základních práv a svobod tedy nemělo být k nesplnění podmínky odvedení pojistného ve lhůtě stanovené v § 9 zákona č. 582/1991 Sb. přihlíženo. Žalobkyně dále tvrdí, že se žalovaná, stejně jako prvostupňový orgán, s výše specifikovanou námitkou ústavního nesouladu výkazu nedoplatek s čl. 11 Listiny základních práv a svobod v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádala.

9. Žalobkyně dále namítla, že pojistné neuhradila včas nikoliv ze zlé vůle nebo nedopatřením, ale z toho důvodu, že vlivem šíření koronaviru SARS CoV-2 došlo ke zhoršení jejího peněžního toku. Pojistné pak žalobkyně dle svého tvrzení uhradila ihned, jakmile to bylo možné, tj. bezprostředně po obdržení peněžních prostředků od svých odběratelů, přičemž současně při pořadí plateb preferovala výplatu mezd svým zaměstnancům. Na mzdy svých zaměstnanců (a z nich odváděné pojistné) musela žalobkyně získat svou činností prostředky.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v rámci odvolacího řízení prověřila všechny skutečnosti předcházející vystavení namítaného výkazu nedoplatek a zopakovala, že rozhodnutí prvostupňového orgánu i výkaz nedoplatek byly vydány v souladu s § 104g odst. 1 a 4 zákona č. 582/1991 Sb., neboť z hlediska formálních a věcných údajů je výkaz nedoplatek bezchybný, dlužná částka byla vypočtena správně, v souladu s platnými právními předpisy a odpovídá skutečnému dluhu plátce pojistného ke dni vyčíslení, tedy ke dni 31. 3. 2021.
11. Žalovaná uvedla, že výkaz nedoplatek doručila žalobkyni dne 13. 4. 2021 v elektronické podobě, prostřednictvím datové schránky, společně s přílohou „Průběh výpočtu stavu konta plátce 1102017371 od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021 pro výkaz nedoplatek“.
12. Dluh žalobkyně za žalovanou podle žalované navazuje na dluh předepsaný předchozím výkazem nedoplatek čj. 42013/302-8013-9.12.2020-1409/110 ze dne 9. 12. 2020, za období od 1. 11. 2019 do 30. 11. 2020. Tímto výkazem nedoplatek vyčíslila žalovaná pohledávku za žalobkyní ve výši 948.969,- Kč, přičemž pohledávka vznikla z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného. Žalovaná k tvrzenému rozporu zákona o prominutí pojistného s čl. 11 Listiny základních práv a svobod konstatovala, že je povinna respektovat zákonodárcovu vůli, a tedy dodržovat zásadu legality. Posunutí termínu pro úhradu pojistného jako jednu z podmínek pro vznik nároku na prominutí pojistného by znamenalo popření právě této zásady. Zákon o prominutí pojistného neumožňuje činit správní uvážení. Zákonné podmínky buď zaměstnavatelem (žalobkyní) objektivně splněny jsou či nikoliv. Nerespektování zřejmého

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

požadavku právní úpravy navrhované žalobkyní by dle žalované představovalo nepřipustnou svévoli správního orgánu. Žalovaná tak odmítla, že by při svém rozhodování nevzala v potaz čl. 11 Listiny základních práv a svobod. K odůvodnění rozhodnutí správního orgánu navíc uvedla, že dle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. se na námitky ve věcech pojistného, stejně jako se na řízení o vydání výkazu nedoplatků, nevztahuje správní řád.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
14. Soud dle § 75 soudního řádu správního přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
15. Soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť v případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí by nebylo na místě posuzovat jeho zákonnost.
16. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů tak nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
17. Nepřezkoumatelnost ve výše uvedeném smyslu městský soud u napadených rozhodnutí neshledal. Správní orgán I. stupně v prvoinstančním i žalovaná v odvolacím rozhodnutí odpovídajícím způsobem předestřely své úvahy a vysvětlily, proč zamítly předmětné námitky a odvolání. Z hlediska žalobkyní tvrzeného rozporu zákona o prominutí pojistného s čl. 11 Listiny základních práv a svobod žalovaná v napadeném rozhodnutí sdělila, že postup, při němž by neaplikovala § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného, by byl v rozporu se zásadou legality, kterou je žalovaná jako správní orgán povinna dodržovat. Žalovaná dále argumentovala též zásadou legitimního očekávání či nezbytností eliminace prvků svévole v postupu správního orgánu. Není tedy pravdou, že by se žalovaná nijak nevypořádala s námitkou rozporu zákona o prominutí pojistného s čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Nepřezkoumatelné není ani stanovení výše nedoplatků v předmětném výkazu nedoplatků, neboť správní orgán I. stupně v tomto výkazu popsal, jak dlužnou částku stanovil (viz též podrobněji níže). Obecně tedy dle soudu z rozhodnutí žalované vyplývá, z jakého důvodu bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání. Nesouhlas žalobkyně s vyřčenými závěry nelze zaměňovat s nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

18. Soud následně přistoupil k přezkumu námitky absence úředního razítka a podpisu úřední osoby v předmětném výkazu nedoplatků.
19. Podle § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. rozhoduje okresní správa sociálního zabezpečení formou platebního výměru, s výjimkou rozhodování o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, zrušení pravděpodobné výše pojistného, vrácení přeplatku na pojistném, přeplatku na zálohách na pojistné a o snížení záloh na pojistné.
20. Podle § 104g odst. 1 písm. f) zákona č. 582/1991 Sb. výkaz nedoplatků musí obsahovat označení okresní správy sociálního zabezpečení, která výkaz nedoplatků vydala, a datum vyhotovení; výkaz nedoplatků musí být opatřen úředním razítkem a podepsán s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.
21. Z uvedeného ustanovení zákona č. 582/1991 Sb. jednoznačně vyplývá, že obligatorní náležitostí výkazu nedoplatků je úřední razítko, kterým musí být výkaz nedoplatků opatřen, a také podpis oprávněné osoby. Splnění těchto náležitostí v nyní přezkoumávaném výkazu nedoplatků však nelze jednoznačně ověřit, resp. spisový materiál svědčí tomu, že výkaz nedoplatků tyto obligatorní náležitosti neobsahuje.
22. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že výkaz nedoplatků byl žalobkyni doručen v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky s tím, že byl opatřen kvalifikovaným elektronickým podpisem a časovým razítkem.
23. Soudu však není ani po prostudování spisového materiálu zřejmé, zda byl originál výkazu nedoplatků vyhotoven v elektronické podobě a veden v elektronickém spise nebo byl původně veden v listinné podobě a následně byl převeden do datového souboru. V prvním případě by bylo zřejmé, že z povahy věci nelze elektronickou verzi výkazu nedoplatků opatřit úředním razítkem, proto se v obdobných situacích tato skutečnost vyjadřuje pouze slovy „otisk úředního razítka“ (k tomu srov. § 69 správního řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 34/2014-76) a vlastnoruční podpis je v elektronické verzi nahrazen elektronickým podpisem příslušné osoby. Uvedené však nelze z výkazu nedoplatků seznat. V druhém případě by navíc absentovala ověřovací doložka konverze ve smyslu § 25 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, přičemž by stále absentovaly i výše zmíněné náležitosti tohoto dokumentu. S ohledem na tyto skutečnosti soud dospěl k závěru, že výkaz nedoplatků uvedené obligatorní náležitosti neobsahuje.
24. Výkaz nedoplatků je tedy zatížen formální vadou. Důsledky této formální vady se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Stěžejní právní názor v tomto ohledu formuloval již v rozsudku ze dne 29. 1. 2004, č. j. 2 Azs 64/2003 – 54, č. 199/2004 Sb. NSS, podle kterého je třeba pokládat absenci podpisu na vyhotovení rozhodnutí doručovaného účastníkům za formální vadu. Je-li součástí správního spisu vyhotovení rozhodnutí podepsané oprávněnou osobou a i jinak bezvadné, nezakládá absence podpisu (a dle soudu ani absence úředního razítka) na vyhotovení doručovaném účastníkům nicotnost rozhodnutí; je třeba pouze zkoumat, zda jde o vadu, která měla vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud v tomto kontextu zdůraznil, že „za nicotné by toto rozhodnutí mohlo být považováno například tehdy, kdyby se posléze ukázalo, že absence podpisu oprávněné osoby odráží fakt, že toto rozhodnutí bylo vydáno zcela bez jejího vědomí.“ Uvedené však nelze v dané věci tvrdit, neboť žalovaná ani správní orgán I. stupně nepopírají vydání předmětného výkazu nedoplatků. Výkaz nedoplatků tedy nelze považovat za nicotný.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

25. A dle soudu nelze ani tvrdit, že se jedná o vadu, která měla vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci samé. V rozsudku ze dne 20. 10. 2011, č. j. 2 As 121/2011 – 90, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že pokud absence podpisu nepředstavuje vadu, která by podstatně snižovala důvěru v obsahovou jednoznačnost rozhodnutí a jeho soulad se zákonem, nemá toto formální pochybení vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. A uvedené nastalo také v nyní posuzované věci, neboť absence úředního razítka a podpisu úřední osoby nemohla v žalobkyni vyvolat jakékoli pochybnosti nad zákonností vydaného rozhodnutí; výkaz nedoplatků jinak obsahoval další zákonem stanovené náležitosti.
26. K věcnému přezkumu vydaného výkazu nedoplatků soudu uvádí následující.
27. Sporovaným výkazem nedoplatků předepsala žalovaná žalobkyni dluh v celkové částce 599.842,- Kč, která sestává z dluhu na pojistném ve výši 548.786,- Kč a penále pro neplacení pojistného ve výši 51.056,- Kč, vše za období od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021. Celková dlužná částka žalobkyně vůči žalované činila ke dni oznámení výkazu nedoplatků 1.000.025,- Kč, přičemž částka 400.183,- Kč je dle výkazu nedoplatků předmětem vymáhání nebo jiného řízení. Ke sporovanému výkazu nedoplatků byl žalobkyni přiložen průběh výpočtu stavu konta plátce 1102017371 od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021 pro výkaz nedoplatků, z něž je patrné, jak žalobkyně hradila předepsané pojistné v období od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021, a v jakém pořadí se ve smyslu § 22a odst. 1 zákona o pojistném použily platby na splatné závazky žalobkyně vůči správnímu orgánu I. stupně. Sporovaný výkaz nedoplatků tedy dle soudu jednoznačně určuje, v jaké výši a k jakému dni byla výše nedoplatku zjištěna ve smyslu § 104g odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 582/1991 Sb.
28. Žalobkyně především rozporuje, že správní orgány chybně posoudily splnění podmínek pro prominutí pojistného dle zákona o prominutí pojistného. Účastníci řízení činí nesporným, že žalobkyně nesplnila podmínky prominutí pojistného dle zákona o prominutí pojistného a v důsledku toho jí správní orgán I. stupně nepřiznal nárok na prominutí pojistného za měsíce červen, červenec a srpen 2020. Účastníci řízení v tomto ohledu činí nesporným, že žalobkyně uhradila pojistné za měsíc červen 2020 na účet správního orgánu I. stupně dne 21. 7. 2020, přičemž posledním dnem lhůty splatnosti byl den 20. 7. 2020. Obdobně i pojistné za měsíc červenec 2020 uhradila žalobkyně na účet správního orgánu I. stupně po lhůtě splatnosti, tedy dne 24. 8. 2020. Žalobkyně však považuje zákonnou úpravu za rozpornou s čl. 11 Listiny základních práv a svobod.
29. K tomu však soud zdůrazňuje, že podle § 1 odst. 1 zákona o prominutí pojistného upravuje tento zákon jako kompenzaci některých hospodářských následků souvisejících s výskytem koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 prominutí pojistného, které jsou podle zákona o pojistném povinni platit zaměstnavatelé jako poplatníci pojistného za červen, červenec a srpen 2020. Prominutím pojistného se rozumí snížení vyměřovacího základu zaměstnavatele podle § 3 zákona o prominutí pojistného. Podle § 1 odst. 2 zákona o prominutí pojistného se podmínky prominutí pojistného posuzují samostatně za každý kalendářní měsíc uvedený v odstavci 1 větě první.
30. Žalobkyně nyní projednávanou žalobou napadla výkaz nedoplatků ze dne 12. 4. 2021, kterým žalovaná předepsala dlužné částky ve vztahu k období od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021. Za toto období tedy žalobkyně nemohla uplatnit nárok na prominutí pojistného dle zákona o prominutí pojistného zaměstnavateli. Zaměstnavatel jej mohl uplatnit jen za měsíce červen, červenec a srpen 2020. Pokud tedy žalobkyně namítala, že správní orgán neměl aplikovat § 2 odst. 1 písm. d) zákona o prominutí pojistného pro rozpor s čl. 11

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Listiny základních práv a svobod, měla tuto argumentaci vztáhnout k výkazu nedoplatků za období, v němž bylo možné nárok na prominutí pojistného uplatnit. Výkaz nedoplatků ze dne 12. 4. 2021 je úkonem, kterým došlo k prvotnímu vyměření dlužného pojistného za období od 1. 12. 2020 do 31. 3. 2021, nikoliv však za období předchozí. Ve vztahu k předchozímu období se jedná pouze o sdělení údaje o aktuální výši dlužné částky (po poskytnutí částečného plnění). A žalobkyně proti předchozímu výkazu nedoplatků nepodala námitky podle § 104g odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.

31. Uvedená námitka tedy nemůže být důvodná v nyní vedeném řízení. Soud proto pouze okrajem uvádí, že posouzení, zda zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení jsou v rozporu s ústavním pořádkem, tedy i s čl. 11 Listiny základních práv a svobod, přísluší pouze soudům. Správní orgány jsou povinny postupovat podle zásady legality (zákonnosti), která je vyjádřena v § 2 správního řádu, dle něhož správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Jedná se o obecnou ústavní zásadu, která vychází z ustanovení čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, které uvádí, že státní moc lze uplatňovat pouze v případech a pouze v mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví. A zdejší soud v dané věci neshledal, že by nastaly mimořádné okolnosti dotýkající se principu materiálního právního státu, které by odůvodnily výjimku ze zásady legality v § 2 správního řádu. Pokud by si správní orgán I. stupně či žalovaná usurpovaly správní uvážení tehdy, kdy jim to právo neumožňuje, postupovaly by nejen protizákonně, ale i protiústavně. Žalované (i správnímu orgánu I. stupně) lze tudíž přisvědčit, že postupovala podle platné a účinné právní úpravy, čímž zásadě legality nepochybně dostála.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Praha 13. prosince 2021

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.